

Asociația
Non-guvernamentală
Voluntariat pentru Viață

www.erasmusplus.ro
www.anpcdefp.ro
www.voluntaryforlife.ro

REVISTA VOLUNTARI

Nr.1

Asociația
creează premisele
pentru dezvoltarea
socio educațională
a tinerilor!

 DIGITAL FOTO CENTER
Soluții pentru dorința ta!
www.digitalfotocenter.ro
Adresa: Str. Dorului, Nr. 6 Focșani - Vrancea

www.voluntaryforlife.ro

Asociația Voluntariat Pentru Viață

Asociația Voluntariat Pentru Viață este o Organizație non-guvernamentală non-profit, cu sediul în Mărășești, Vrancea, înființată în 2012 din inițiativa unor specialiști în domeniul educației, artei, istoriei, asistenței sociale.

În 2012, Asociația Voluntariat pentru Viață și-a început activitatea în Mărășești, în scopul de a sprijini o dezvoltare locală durabilă. În primul rând, asociația a dezvoltat proiecte care s-au adresat tinerilor din oraș, pentru faptul că tinerii din comunitate sunt amenințați de dezocuparea timpului și expuși riscului de a se implica în activități ce le poate afecta sănătatea și dezvoltarea personală.

Misiunea Asociației Voluntariat Pentru Viață este de a promova voluntariatul și conștiința civică. Asociația recrutează voluntari de orice vârstă și din toate mediile socio-profesionale, oferindu-le instruire și consultanță, sprijinind dezvoltarea sigură și durabilă a comunității locale.

Viziunea Asociației Voluntariat pentru Viață este comunitatea locală în care voluntariatul este o mișcare de coeziune socială, de sensibilizare față de problemele cu care se confruntă semenii noștri, filantropia, organizarea și susținerea activităților socio-educative, promovarea patrimoniului cultural și a istoriei locale, protejarea mediului înconjurător.

Scopul Asociației Voluntariat Pentru Viață este de a veni în întâmpinarea persoanelor defavorizate, pentru a le oferi ajutor și asistență, respectându-le demnitatea.

Obiectivele Asociației Voluntariat Pentru Viață constau în:

- furnizarea serviciilor de asistență socială în conformitate cu legislația în vigoare;
- oferirea de servicii multidisciplinare pentru persoanele aflate în situații de dificultate socială critică;
- ieșirea în întâmpinarea persoanelor aflate în dificultate, considerându-le victime ale excluderii sociale;
- gestionarea perioadei post-criză;
- cercetarea și monitorizarea pluridisciplinară a fenomenului de excludere socială;
- formularea și susținerea unor propuneri privind protecția persoanelor aflate în criză socială;
- formarea profesioniștilor în domeniul asistenței persoanelor defavorizate;
- înființarea și colaborarea cu centrele de zi și centrele rezidențiale.

Valorile pe care le promovează Asociația Voluntariat Pentru Viață sunt:

- Respectarea demnității umane;
- Implicarea;
- Responsabilitatea;
- Toleranța;
- Solidaritatea;
- Egalitatea șanselor;
- Promovarea societății civile.

Asociația Voluntariat Pentru Viață îndeplinește următoarele atribuții:

- dezvoltă activități bazate pe educația non-formală cu scopul de a îmbunătăți funcționarea socială, integrarea și cooperarea în rândul tinerilor;
- oferă terapie și asistență de specialitate, în scopul de a preveni marginalizarea socială.

ACTIVITĂȚI ȘI EXPERIENȚĂ

Asociația Voluntariat Pentru Viață se implică activ în domeniul educației non-formale, prin dezvoltarea și implementarea de proiecte pentru tineri, cu scopul de a promova patrimoniul cultural, mediul, sănătatea, educația și induziunea socială.

Asociația Voluntariat Pentru Viață promovează **participarea activă** în societate bazată pe munca de voluntariat în rândul tinerilor și își propune să dezvolte abilitățile personale, sociale și profesionale ale tinerilor prin educația non-formală.

Pe baza acestui principiu, **Asociația Voluntariat Pentru Viață** a început să dezvolte și să implementeze proiecte pentru tineri în cadrul programului **Tineret în Acțiune**. Până în prezent, Asociația Voluntariat Pentru Viață a derulat 2 proiecte pe **subacțiunea 1.2. Inițiative ale tinerilor**, unul promovând patrimoniul cultural, iar al doilea mediul înconjurător, iar în cadrul programului Erasmus+ a implementat 3 proiecte de mobilitate pentru tineri pe Acțiunea-cheie 1: un schimb de tineri și două proiecte pe Serviciul European de Voluntariat.

Asociația Voluntariat Pentru Viață își desfășoară munca în parteneriat cu școlile locale și regionale și cu centrele sociale locale, oferind șansa grupurilor țintă să participe în proiectele Asociației.

Asociația Voluntariat Pentru Viață a inițiat, de asemenea, o colaborare permanentă cu C.S.E.I "Elena Doamna" Focșani, o instituție ce școlarizează peste 300 de elevi cu cerințe educaționale speciale, cum ar fi: deficiențe de grade diferite (hipoacuzie, autism, sindrom down și alte deficiențe mintale) dar și copii ce provin din familii cu oportunități reduse ce îi încadrează în categoriile sociale cu grad crescut de marginalizare și excludere socială.

Asociația noastră dorește să schimbe viziunea referitoare la acești copii și dorește să implice în activitățile ei acești copii și tinerii care, datorită dizabilităților de care suferă sunt expuși riscului de marginalizare socială.

Suntem, de fapt, convinși că acest tip de intervenție poate avea un impact mai bun pe termen lung, oferind tinerilor și copiilor cu dizabilități și fără, posibilitatea de a-și petrece timpul împreună în cât mai multe activități și proiecte comune.

Asociația Voluntariat Pentru Viață desfășoară, de asemenea, activități la nivel local cum ar fi: **acțiunile de voluntariat** "Dăruiește de Crăciun" și "Dăruiește de Paște" pentru persoanele defavorizate, în care s-au implicat mulți voluntari din comunitate; **strângeri de fonduri** pentru intervenții medicale pentru copiii cu probleme de sănătate, proveniți din familii cu oportunități reduse.

Am protezat auditiv un copil ce suferă de hipoacuzie și l-am sprijinit pentru a frecventa școala, unde cu ajutorul profesorilor de sprijin, logopezi și psihopedagogi va beneficia de un program de intervenție personalizat în care obiectivele pe termen lung sunt: demutizarea, însușirea limbajului mimico-gestual, integrarea și adaptarea socială.

Am strâns fondurile necesare operării a doi copii ce sufereau de cataractă congenitală, campanii în care s-au implicat alături de asociația noastră TAROM România și Asociația "Calea Vieții".

Ne-am implicat în campania Shoe Box, adresată copiilor proveniți din familii cu oportunități reduse din Focșani, Panciu și Mărășești.

Am inițiat o campanie de voluntariat în rândul tinerilor din comunitate intitulată: "Nepot pentru o zi" cu scopul de a promova voluntariatul și de a integra persoanele vârstnice din cadrul căminului "O Nouă Șansă" Mărășești în comunitatea locală.

PERSONALUL CHEIE

Personalul cheie al organizației noastre este format din persoane calificate, dedicate și entuziaște:

- un psiholog, cu experiență în munca cu persoane aflate în dificultate;
- un asistent social, care a creat și implementat diferite proiecte în domeniul social și care este calificat în psihopedagogie specială și lucrează cu copii cu dizabilități;
- un medic, care este de asemenea vice-președintele Asociației și se ocupă de măsurile de siguranță și protecție în fiecare proiect;
- un profesor de istorie, care este președintele Asociației și are experiență în munca cu tinerii;
- munca Asociației noastre este, de asemenea, susținută de mai mulți voluntari din comunitate:
- voluntari activi care fac parte din echipa de implementare a proiectelor;
- un jurist, cu experiență în managementul proiectului, managementul timpului și managementul conflictului;
- un profesor voluntar, cu experiență în munca cu tinerii (coach, lider de tineri, mentor SEV);
- profesori din cadrul Școlilor Gimnaziale din Marasesti, Liceului Eremia Grigorescu, Marasesti, Centrului Scolar Pentru Educatie Incluziva „Elena Doamna” Focsani.

Voluntariatul înseamnă să îndeplinești lucruri care să îți permită să spui „am făcut ceva pentru a schimba ce nu îmi place”!

Era martie, lucram deja de câteva luni cu familiile române care trăiau în tabere la periferia orașului meu. Munca aceea îmi oferea satisfacții dar comunicarea era dificilă și mai greu era de înțeles condiția lor socială și alegerea lor de viață.

Terminasem studiile de antropologie și proiectare educativă pentru persoanele cu probleme sociale dar mi-am dat seama că doar studiul nu reușea să îmi ofere instrumentele necesare pentru a lucra bine cu familiile de romi. Aveam nevoie să dobândesc experiență, să învăț româna și să cunosc mai bine cultura persoanelor cu care intram în contact în fiecare zi. Alegerea mea de a petrece un an din viața la Panciu am făcut-o pe neașteptate, așa cum se întâmplă cu experiențele cele mai importante, cele care îți schimbă viața.

Proiectul centrului „Lumea lui Pinocchio” reprezenta și reprezintă pentru mine posibilitatea de a face ce îmi place cel mai mult: să lucrez cu copii proveniți din familii dezavantajate și șansa de a cunoaște o limbă nouă și o cultură fascinantă pentru mine, în care orice obstacol este o ocazie de a-mi cunoaște propriile limite și de a încerca să le depășesc.

Experiența de la Panciu este rezultatul unui parcurs început acum mulți ani, caracterizat de multe călătorii și multe experiențe de voluntariat.

de Alice Serena

Fac voluntariat de la vârsta de 15 ani, voluntariatul reprezentând o adevărată etapă naturală a creșterii mele personale și a cunoașterii realității din care făceam parte. Prin activitățile de voluntariat în aziluri, prin sprijinul școlar acordat unor elevi și unor tineri emigranți m-am identificat cu orașul meu, l-am cunoscut și apreciat, am găsit forța de a vrea să-l schimb.

Odată cu trecerea anilor, timpul meu liber s-a redus considerabil și am înțeles că voluntariatul nu înseamnă doar să aderi la un proiect mare și structurat, ci înseamnă și să fii disponibil în fiecare zi, să îndeplinești mici lucruri care să îți permită să spui „am făcut ceva pentru a schimba ce nu îmi place.”

Să fii la Panciu înseamnă să accepți în fiecare zi că am lăsat locul de muncă, sentimentele și „normalitatea” pentru a putea învăța, pentru a crește, pentru a mă îmbogăți din această experiență care sper să fie foarte utilă pentru viitorul meu, și care cred că a fost utilă și pentru alte persoane întâlnite de-a lungul drumului... Un drum construit cu atâtea mâini, atâtea zâmbete și atâtea inimi cărora le va fi greu să le spun „la revedere”...

Numele meu este Carolina, am 23 de ani și locuiesc într-un sat din România de cinci luni. Motivul principal care m-a adus aici a fost ideea de a participa într-un proiect de voluntariat pentru copii, pentru o lungă perioadă de timp (șapte luni). Eu lucrez într-un centru de zi care îi ajută pe copii la teme și realizează activități non formale împreună cu educatorii de la centru.

Asta înseamnă să înveți ceva nou în fiecare zi, să adaugi ceva nou la povestea ta personală, nu doar legat de competențele care le implică proiectul. Toate acestea m-au motivat și mai mult să vin aici.

Ca voluntar în România am avut un curs de pregătire cu informații generale despre voluntariat, cum ar fi motivația, dezvoltarea personală, diferitele roluri ale voluntarilor etc. Pe la jumătatea perioadei mele aici am mai avut o întâlnire în care am vorbit despre cum evoluau lucrurile, împărțind ceea ce am învățat din diferite proiecte despre tehnici de lucru cu copiii, despre cum să editezi un film, despre cum să jonglezi...Foarte interesant!

Dar în ceea ce mă privește, cea mai simplă și totodată deosebită revelație a fost să îmi dau seama că la fel ca în alte experiențe de voluntariat, nu ne-am așteptat să găsim legături sociale aici. La început ne concentrăm mai mult pe scopurile personale sau practice. Totuși, în perioada de voluntariat motivația principală fost legătura sufletească pe care am creat-o în aceste luni. Poate părea simplu, dar voluntariatul înseamnă de asemenea, și faptul că am creat legături în locul în care ne aflăm, simțindu-ne confortabil și trăind aici. Niște cunoștințe de-ale mele mi-au spus că nu înțelegeau bine de ce se întâmplă acest lucru, la fel cum nici eu nu înțelegeam. Poate faptul că avem nevoie de o schimbare în viață, poate căutăm ceva fără să știm ce anume, poate călătoritul, poate învățarea unei limbi străine ...

Sunt multe motivații. Niciuna dintre ele nu se va regăsi pe hârtie (Certificatul Youthpass) și probabil tot ce pot spune oamenilor când mă voi întoarce acasă este că a fost o lecție de viață.

de Carolina.....

Voluntariatul o lecție de viață!

Despre mine? Tocmai am terminat de studiat psihologia înainte de a veni aici. Sunt o fire sociabilă și destul de activă în general. La început nu știam multe despre această cultură, despre asociație, iar despre limba ce să mai spun...

Oricum, înainte de a veni aici am făcut voluntariat în patria mea natală, Spania. Doar câteva sarcini, cum ar fi să îmi petrec timpul liber în centre pentru bătrâni sau să mă joc cu copiii în spital. Dar cu siguranță, ceea ce n-am știut este că decizia de a mă implica într-un proiect mai mare înseamnă și dezvoltarea personală la care nu mă gândisem înainte. Lucruri cum ar fi să comunic într-o limbă străină, să intri în contact cu culturi cu care nu ești familiarizat, cum ar fi să îi arăți unui copil cum să scrie o scrisoare în limba lui.

Alice e Chiara
volontarie IBO in România

În așteptarea unui serviciu potrivit pregătirii mele, am făcut diverse activități estivale, activități educative cu copii, vânzare de obiecte de artizanat în diferite piețe din oraș și din împrejurimi, am ajutat la strângerea recoltei la țară, am predat italiana unor grupuri de adulți străini veniți în Italia... Tot ce poate face un tânăr și aici! Ceea ce m-a călăuzit în toate aceste activități atât de diferite a fost dorința de a-mi găsi locul într-o societate în care nu înțelegeam multe lucruri...

Am crescut într-un oraș prea mare pentru a putea realiza și răspunde la nevoile fiecăruia, vedeam emigranți confruntându-se cu instituții surde, și funcționari care nu aveau metode de comunicare, copii marginalizați doar pentru faptul că aparțineau unor comunități prea îndepărtate de privirea celorlalți – o realitate în fața căreia, poate datorită felului în care am fost crescută, poate ca urmare a studiilor făcute, nu puteam rămâne indiferentă.. Dar mai întâi de toate, din cauza faptului că toți se prefăceau că nu văd!

Pentru acest motiv am hotărât să învăț limbi străine și să îi învăț pe alții limba mea, fără câștiguri financiare, pe oricine voia să învețe, pentru a intra în contact cu persoane care știau mult mai multe lucruri decât mine despre anumite fenomene sociale.

Într-un cuvânt, pentru a mă apropia de descoperirea care poate să îmi arate drumul în viață, sunt convinsă că, cu cât trăiești mai multe situații reale, cu cât te apropii mai mult de ceea ce pretinzi de la ceilalți, cu atât mai mult dobândești puterea de a schimba lucrurile cu care nu ești de acord.

Sunt Chiara, am 25 de ani și mă aflu la Panciu pentru un proiect de un an (din care mai lipsesc 7 luni!) promovat de Ministerul de Interne Italian.

Înainte de a veni în România locuim la Roma, unde mi-am terminat studiile pentru a deveni asistent social.

*Prin voluntariat,
dobândești puterea
de a schimba lucrurile cu care
nu ești de acord!*

Pentru toate aceste motive am ales Panciu. Pentru că este un oraș mic și nu o capitală, pentru că pot învăța o limbă străină, pentru că mă confruntă cu situații noi și mă face să întâlnesc persoane interesante, pentru că mi-a oferit prietenii și experiențe care mă stimulează!

Dincolo de aspectul de dezvoltare personală despre care v-am scris până acum, nici aspectul profesional nu trebuie neglijat: cu cât ai mai multă experiență personală, cu atât CV-ul personal devine mai atrăgător! Nu e nimic de pierdut!

de Chiara.....

**"Seamănă un gând și vei culege o acțiune;
seamănă o acțiune și vei culege o obicei;
seamănă o obicei și vei culege un caracter;
seamănă un caracter și vei culege un destin."**

Charles Reade

Bună tuturor! Numele meu este Davide, sunt din Cagliari un oraș situat în partea de sud a Sardiniei. Am 27 de ani și în Italia lucrez ca educator profesionist în apartamente sociale.

De când activez ca voluntar, îmi doresc mereu să pot face mai multe, pentru că este minunat să poți vedea fețe luminate de zâmbete în jurul tău, atunci când ești în mijlocul lor, fie ei copii, tineri sau vârstnici, de aceea am ales România și proiectul 'Asociației Voluntariat pentru Viață' care s-a pliat perfect pe dorințele mele.

... În tot acest timp, am învățat să dau în schimb, să socializez și mai mult decât atât, am reușit să conștientizez importanța comunicării între oameni indiferent de vârstă pe care o au. Încă de la început mi-a plăcut enorm, ideea de construire a unei punți între generații iar acest lucru am încercat să-l fac și eu formând împreună cu colegii mei o activitate care se bazează pe relaționarea intergenerațională. Combinând utilul cu plăcutul, am reușit să vedem o altă latură a persoanelor vârstnice cu care avem contact la activitățile de terapie ocupațională pe care le desfășurăm la Centrul de bătrâni, au devenit mult mai zâmbitori și am reușit să îi atragem alături de noi participând activ la activitățile pe care le desfășurăm.

de Davide.....

Bună, sunt Etta, am venit din Italia și am 24 de ani. Anul trecut am absolvit Facultatea de Limbi și Literaturi Străine, secția engleză –română. Mi-am dorit dintotdeauna să fac voluntariat și după absolvire, am dorit o provocare înainte de a-mi începe „viața de adult”.

Din acest motiv am hotărât să devin voluntar SEV și am ales România pentru că era o oportunitate de a vorbi limba studiată în facultate, dar și pentru că m-am îndrăgostit de această țară, de cultura ei și desigur...de mâncarea ei!

**"Să fii voluntar într-o țară străină
este o dublă provocare"**

Proiectul meu constă în a sta cu bătrânii într-un azil din Mărășești. De obicei noi jucăm jocuri cu ei, ne uităm la filme și facem obiecte de artizanat, și acestea sunt doar câteva metode prin care le umplem zilele bătrânilor de aici. Faptul de a fi aici mi-a permis să înțeleg că cel mai important lucru pentru bătrâni este compania, să fie cineva lângă ei, să vorbească cu cineva și să fie importanți pentru cineva. Datorită coordonatorilor noștri am avut de asemenea posibilitatea să merg în școli și să fac activități și jocuri cu copii. În scurt timp mi-am dat seama că bătrânii și copiii sunt la fel! Ambele categorii au nevoie de compania cuiva și de cineva cu care să vorbească. De obicei bătrânii își petreceau timpul în camerele lor sau pe hol, dar de când am venit noi, unii dintre ei sunt mai fericiți să stea cu noi în „club”, făcând activități cu noi.

Cred că să fii voluntar este o provocare cu tine însuși, și să fii voluntar într-o țară străină este o dublă provocare, care însă te face să te simți mai puternic și mai important pentru unii oameni. Puteți ajuta oameni, adulți sau copii, doar dăruindu-le un zâmbet sau petrecând timp cu ei. Compania cuiva este, uneori, cel mai bun medicament!

de Etta.....

7

Voluntariatul te transformă într-o persoană mai bună!
Fabio Conti

Bună, numele meu este Fabio Conti și sunt din Nordul Italiei. Tocmai am absolvit Facultatea de Marketing și Economie din Milano Bicocca. Înainte de terminarea studiilor am făcut un an de Erasmus Internship în Polonia și căutam oportunități de a face ceva pe plan internațional. Am absolvit facultatea în septembrie anul trecut, am văzut această oportunitate de voluntariat și am hotărât să devin voluntar.

De ce voluntar? Pot spune de ce nu? Este o bună experiență care te poate transforma într-o persoană mai bună. Trăind într-o țară diferită, cu limba și cultura diferite este de asemenea o mare provocare. Această experiență îți oferă infinite tipuri de emoții. Îmi place să fiu voluntar pentru că primești o reacție pozitivă de la ceilalți pentru inima ta...

Activitatea mea în acest proiect este să muncesc într-un centru cu bătrâni. Suntem patru voluntari din Italia și pregătim activități care să îi facă pe bătrâni să se simtă mai bine. Fiecare bunic are povestea lui personală și noi trebuie să îi respectăm, pentru că fără ei nu am avea educația și respectul față de valorile autentice de viață acum.

De două ori pe săptămână, copiii dintr-o școală vin la centru și noi îi integrăm în activități care să aducă mai mult „soare” și zâmbete bătrânilor.

În fiecare marți și joi avem ore de limba română, pentru a ne integra mai bine în nouă noastră țară, România. Pot spune că până acum, tot ceea ce fac înseamnă o experiență extraordinară și suntem foarte norocoși pentru că avem sprijinul unui bun mentor și al tuturor persoanelor din organizație!

Bună! Numele meu este Filipa Rocha, sunt din Portugalia și fac voluntariat în România.

Am hotărât să aplic pentru proiectul de voluntariat acum 6 luni, pentru că mi-am luat un an sabatic înainte de a merge la universitate. Am hotărât să ies din zona de confort și să „mă maturizez”.

Filipa Rocha

Aveam 17 ani când am ajuns în această țară, ceea ce a fost o mare provocare. Dar credeți-mă, această a fost cea mai bună decizie pe care am luat-o vreodată! Ar trebui să încercați!

Ce fac aici? Eu și ceilalți trei voluntari cu care lucrez și locuiesc, facem activități non-formale pentru copiii cu vârste între 6 și 14 ani, în patru școli din Mărășești, plus o școală pentru copii cu nevoi speciale, CSEI „Elena Doamna” din Focșani. Noi planuim activitatea și aducem materialele, care ne sunt furnizate de către organizația gazdă pentru toate activitățile, în marea lor majoritate activități de abilitate manuală. De asemenea, petrecem timp și cu copii din apartamentele sociale și pot să vă spun că sunt orele mele preferate din săptămână! Îmi este greu să îmi imaginez viața mea acum, fără acești copii!

8

Cea mai mare motivație a mea este fericirea pe care o simt și o văd pe fețele copiilor când intrăm în clasa sau când ne întâlnim pe stradă. Ei mă fac să fiu recunoscătoare că sunt aici. În plus, toate reacțiile pozitive pe care le primim în mod constant de la profesori, directori de școli, coordonatori etc. îmi dau încredere, și este extraordinar să știu că oamenii apreciază nu doar prezența mea aici, ci și munca mea.

Voluntariatul vă schimbă pe voi înșiși, dar și viețile altor persoane!

Sunt extrem de norocoasă pentru proiectul de voluntariat și pentru toți oamenii pe care i-am întâlnit venind în România, această țară frumoasă cu o cultură și istorie uimitoare și locuri minunate. Desigur, uneori îmi este dor de acasă, dar cu atâția oameni în jurul meu îmi este ușor să fiu departe de Portugalia.

Curând trebuie să mă întorc în țara mea și după această aventură, bagajul meu este super-greu, pentru că mai mult decât am dat, am primit și învățat o mulțime de la copii și din toate dipele petrecute aici. Deci acum e rândul vostru să îi lăsați pe ceilalți să vă umple bagajul! Acum este șansa voastră să arătați că sunteți valoroși!

O experiență ca aceasta vă va schimba și veți sfârși prin a schimba ceva în viața unei alte persoane. Oferiți-vă această șansă!

De ce îmi place să fiu voluntar?

Bună, numele meu este **Ivana Blagojevikj**, sunt din Macedonia și îmi place să fiu voluntar în România, Mărășești. Am terminat facultatea, sunt educator pentru învățământul special și lucrez la recuperarea persoanelor cu nevoi speciale din Skopje – Macedonia. Am terminat, de asemenea, o școală post-liceală sanitară în Vranje – Serbia și sunt mândră de ce sunt și de ceea ce fac!

De când mă știu mă impresionează strigătele de ajutor ale oamenilor și încerc să fac tot ce pot pentru cineva: să ajut o persoană sau un animal care are nevoie, să ajut în cadrul unor proiecte care să contribuie la dezvoltarea unei culturi creative a tinerei generații.

În ultimii ani am început să muncesc intens în această direcție, mai bine spus să mă cunosc pe mine, să descopăr cine sunt, ce mi se potrivește și ce sunt bună să fac. În tot acest timp mi-am dorit să fiu folositoare și să ajut oamenii care au nevoie. La un moment dat mi-am dat seama că asta îmi doresc să fac și acest lucru nu o să se schimbe. Am hotărât că era timpul să îmi transform visul în realitate.

Mulți oameni mă întrebă de ce vreau să fiu voluntar, dacă nu este un câștig financiar și de ce să lucrez cu copii care sunt gălăgioși, dificili și uneori dureros de sinceri. Răspunsul meu este: Tocmai de aceea!

Avantajul meu nu este unul financiar, este unul mult mai mare. Pe de o parte, fiecare zâmbet al copiilor mei și fiecare sarcină îndeplinită îmi spun că așa trebuie să fie. Pe de altă parte, îmbrățișările lor, zâmbetele lor, bucuria, desenele lor demonstrează sinceritatea, bunele intenții și iubirea pe care doar copiii o pot simți și arăta.

Ceea ce primesc în schimb de la acest serviciu de voluntariat este sentimental că sunt utilă, că fac ceva pentru oamenii care au nevoie de mine. Uneori simt o ușoară oboseală, în sensul pozitiv, dar un zâmbet mare mi se așterne pe chip după o zi petrecută cu copiii. Datorită mie și celor cu mine copiii pot socializa, nu se simt uitați sau neglijați. Pentru mine este mai mult decât suficient!

Dacă îmi cereți părerea, eu invit pe toți oamenii care vor să ajute în orice fel persoane, asociații, organizații, cu bune intenții să își ofere timpul și efortul pentru că eu cred că toate faptele și bunele intenții vor da roade!

Pentru mine, nicio bucurie materială nu poate înlocui sau oferi sentimentul de bucurie pe care îl ai atunci când ajuți pe cineva care are nevoie!

Dorința de a-i ajuta pe cei care au nevoie – să pot spune că am schimbat ceva pe lume, în viațile celorlalți, îmi oferă motivația de a fi aici, dincolo de faptul de a avea grijă de mine. În ceea ce mă privește, îmi schimbă viața de la a fi concentrată pe mine însămi, la a fi cineva care înseamnă ceva pentru ceilalți. Cred că face parte din natura umană. Cred că suntem făcuți să ne ajutăm unii pe ceilalți. Ajutorul poate veni sub multe forme și cred că voluntariatul este o modalitate de a realiza ceea ce trebuie să realizăm pe parcursul vieții.

În concluzie, te simți bine să dai necondiționat!

Dorința de a vedea lumea – Îmi place mult să călătoresc și îmi petrec o mare parte din timp călătorind și vizitând locuri noi, învățând despre alte tradiții și culturi. Călătoriile sunt o adevărată școală pentru mine, pentru că poți învăța multe de la oamenii pe care îi întâlnești, din situațiile bune sau rele care se pot ivi când călătorești. Să călătorești nu înseamnă doar să vezi lumea ci să îți dai seama cum este ea. Călătoriile mă ajută să îmi întăresc caracterul, să mă cunosc mai bine, să descopar care sunt calitățile și priceperile mele, ce pot să fac și care îmi sunt limitele.

Dorința de a-mi îmbunătăți capacitatea de muncă – Voluntariatul într-o zonă de interes poate să îmi ofere motivația de care am nevoie să văd dacă acest domeniu este bun pentru mine, și să trezească interesul angajatorilor din zonă.

Activitatea mea

Activitatea mea este legată de educația non-formală din școli: orice activitate educațională organizată în afară sistemului formal, indiferent dacă acționez separat sau ca parte a unei activități mai ample – cu scopul de a atinge obiective de învățare legate de participanții la educație.

Educația non-formală îi susține pe acești indivizi, plasându-i în centrul activităților educative. Ei simt că există persoane cărora le pasă de ei și îi interesează, ceea ce influențează pozitiv motivația lor și sentimentul de încredere în ei înșiși. Activitatea non-formală le dezvoltă capacitățile, cunoștințele și deprinderile care se însușesc prin activități practice.

Mijloacele tehnice reprezintă un suport activ pentru persoanele cu dizabilități în cadrul activităților lor zilnice. Folosind un sprijin activ, specialistul poate ajuta o persoană să își formeze o anumită deprindere, să își dezvolte un simț al răspunderii și să participe activ la activitățile de zi cu zi. Sprijinul activ poate încuraja oamenii să se angajeze în activități și să câștige experiențe și deprinderi noi.

Proasta comunicare duce la singurătate și înstrăinarea de prieteni, parteneri, părinți, de aceea trebuie avută mai multă grijă pentru o bună comunicare, pentru că ea este baza relațiilor interpersonale de succes, care îi ajută pe tineri să își dezvolte sau să își îmbunătățească anumite deprinderi, să câștige încredere și autostima, să fie instruiți și pregătiți pentru o varietate de șanse pentru angajare!

Avem ore în școli cu copii cu vârste de la 5 până la 18 ani, dar încercăm să le explicăm și să ne distrăm astfel încât să îi învățăm pe elevi lucruri noi, într-o manieră pozitivă și prietenoasă. O parte din activitatea mea constă în petrecerea unui timp în apartamentele sociale, cu copii de la 4 până la 18 ani. Facem diverse jocuri împreună sau îi ajut cu temele, facem decorații de Crăciun sau ne uităm la filme sau desene animate. Îi simt deja ca pe familia mea și sunt foarte fericită când văd că ei sunt fericiți să își petreacă timpul cu mine, și eu primesc un răspuns pozitiv din partea lor.

Orice tip de activitate și timpul pe care îl petrec cu copiii și elevii este o mare bucurie pentru mine, pentru că mă întorc în copilăria mea. Nici nu îmi dau seama când zboară orele petrecute jucând tot felul de jocuri de socializare, pe care le jucam înainte de apariția noii tehnologii și a rețelelor de socializare. Ne întoarcem la vremea când strada era Facebookul nostru, fără telefoane celulare și cameră video. Ne întoarcem la vremea când prietenii, fericirea și râsul erau pe primul loc. Ne ajutăm reciproc: ei ne fac să fim din nou copii, și noi le oferim lor o copilărie mai bună, de care își vor aminti când vor crește. Am devenit buni prieteni și acest lucru se vede din reacția lor, în fiecare zi petrecută împreună!

Să fii voluntar este o binecuvântare!

Bună! Numele meu este Martina Mitkovska din Macedonia și am 23 ani. Tocmai am absolvit un master în drept penal, și înainte de a începe să îmi caut o slujbă am dorit să îmi acord timp mie însămi, dar nu să stau acasă fără să fac nimic. M-am gândit că voluntariatul este cea mai bună opțiune!

Mă întrebați de ce sunt voluntar? Ei bine, această este o întrebare foarte importantă pentru mine... Pentru că vreau să aflu și să mă descopăr pe mine însămi, vreau să descopăr o altă parte a mea, să descopăr o altă țară, o cultură diferită și tradiții diferite, vreau să pot ajuta pe cineva, să încerc să schimb ceva, să încerc să văd partea pozitivă a lucrurilor.

Eu sunt propria mea motivație, să fiu o persoană mai bună, motivația mea sunt copiii cu care lucrez, văd că ei au nevoie de mine și eu am nevoie de ei. Motivația mea sunt problemele cu care se confruntă comunitatea, probleme în care încerc să mă implic, problemele lor sunt acum problemele mele, probleme pe care trebuie să le rezolvăm. Motivația mea este partea pozitivă a lumii, încercând să descopăr pozitivul în orice lucru negativ! Activitățile mele în acest proiect sunt legate de lucrul cu copiii. Toți cei patru voluntari din grupul nostru lucrăm împreună și facem activități non-formale cu copiii. Noi ne desfășurăm activitatea în trei școli generale, într-un liceu, într-o școală pentru copii cu nevoi speciale și în apartamente sociale.

De cele mai multe ori avem aceleași activități pe care ar trebui să le aibă copiii, doar că încercăm să fim mai non-formali, mai distractivi și mai interesanți! Facem o mulțime de exerciții de cunoaștere, jocuri, concursuri, întreceri și altele. De două ori pe săptămână mergem în apartamentele sociale și ne simțim ca acasă, ajutându-i pe copii la teme și făcând activități distractive în restul timpului. Și tot de două ori pe săptămână avem ore de limba română cu profesoara noastră, Lavinia.

Pot spune că am avut cea mai frumoasă experiență din viața mea. Am învățat atât de multe lucruri despre mine! Acest proiect mă face să fiu conștientă și de alte lucruri în viață. Îmi îmbunătățesc deprinderile și descopăr altele noi. Dacă aș putea, aș repeta această experiență iar și iar, spunându-le celorlalți că este o binecuvântare să fii voluntar măcar o dată în viață și că aceasta este o experiență care îți schimbă viața!

de Martina Mitkovska

„Voluntariatul înseamnă să reușești să faci oamenii să vadă lumea cu puțin mai multă strălucire, indiferent cine sunt ei sau de unde vin!”

Bună ziua, eu sunt Rafael Aguiar! Am 24 de ani și sunt din Azore, Portugalia. Am absolvit de curând cursurile unui master în inginerie în Porto, Portugalia.

Deci, de ce voluntariat și ce mă motivează să fac voluntariat? Ei bine, trebuie să spun că din mai multe motive. Aceasta nu este prima mea experiență de voluntariat, am mai făcut voluntariat și în Porto, tot cu un grup de copii. Mi-am dorit întotdeauna să mai fac un proiect ca acela, dar la scară mai mare. Sentimentul că poți „face o schimbare”, să ajuți cumva și să ai pe cineva care să aprecieze munca pe care o faci este ceva absolut extraordinar! În acest caz devine și mai special datorită grupului țintă: copii cu nevoi speciale și copii fără nevoi speciale.

Rafael Aguiar

Să le vezi fericirea când li te alături pentru activități, să fii în stare să îi înveți ceva nou, să reușești cumva să îi faci să vadă lumea cu puțin mai multă strălucire, indiferent cine sunt ei sau de unde vin. Am avut ideea să iau parte la un astfel de proiect de ceva vreme, dar niciodată n-am știut cum sau când să o fac. După susținerea disertației de master, când aveam nevoie să fac ceva, am descoperit această șansă, una de aur, desigur. Văzusem multe proiecte și chiar contactasem pe unii organizatori, dar cu siguranță, acest proiect de voluntariat în România era cel potrivit pentru mine. Ar fi greșit să spun că această experiență ar fi doar un act altruist, de vreme ce fiecare dintre noi are motive și nevoi diferite pentru care se află aici. În cazul meu trebuie să spun că aveam nevoie să mă detașez de lumea cu care fusesem obișnuit înainte. Aveam o cărare și cărarea aceea mă înspăimânta! Trebuia să văd ceva diferit, să experimentez ceva nou. Pasiunea de a ajuta și de a primi zâmbete în schimb a fost, de asemenea, un alt lucru care m-a ajutat. În plus, un proiect de o asemenea amploare mă ajută la completarea CV-ului meu, ceea ce îmi va fi de ajutor cu siguranță în viitor.

Un lucru pe care cu siguranță am vrut să îl îmbunătățesc a fost abilitatea mea de a mă integra și adapta în orice mediu nou, indiferent de mediul și viața/munca pe care o voi face. Am vrut să devin o persoană care se adaptează mai ușor în orice situație.

Un alt lucru pe care am vrut să îl realizez a fost acela de a vorbi corect, și de a găsi persoane care să mă asculte cu interes. Altfel spus: Să învăț cum să-i învăț pe ceilalți! Am sperat că prin acest proiect și prin conținutul sau să fiu capabil să îmbunătățesc ceea ce numim abilitățile de gestionare și conducere. Încă de la sosirea mea am fost surprins în mod plăcut. Ceea ce îmi imaginam a fi o lume mult mai dură era mai degrabă, un loc similar cu „acasă”. Oamenii erau mai mult decât formidabili, preocupările noastre legate de „securitate” nu erau decât niște teorii ridicule, nefondate din mass-media. Unii ar putea spune că o schimbare dintr-un oraș mare într-unul mic va aduce o viață umilă, mai dificilă. În cazul meu nu a fost așa, a fost mai degrabă o binecuvântare, o gură de aer proaspăt și o șansă să dezvolt părți din mine pe care nu le puteam dezvolta înainte.

Și totuși, un lucru m-a afectat destul de mult. Numărul oamenilor, în special al oamenilor tineri de vârsta mea, era foarte mic în această zonă. Viața socială pe care o dusesem înainte s-a schimbat. După-amieziile cu diferiți prieteni, cafelele noaptea și celelalte lucruri, totul s-a schimbat! Un grup de patru persoane, foarte diferite între ele, era tot ce aveam. Uneori a fost greu să gestionăm situația datorită mediilor de proveniență și mentalităților diferite. Acest lucru a fost ceva cu care nu mă așteptam să am de-a face, și totuși m-a schimbat în bine! Nu suntem niciodată imuni la idei sau mentalități noi. Crezând că suntem, sau mai rău, că noi avem întotdeauna dreptate, înseamnă o mare greșeală. Încercând „să-i învăț pe ceilalți” despre acest lucru am făcut propriile mele greșeli și am învățat să gândesc și să vorbesc doar în numele meu, nu și al celorlalți. În cazul meu, cel mai incredibil lucru a fost șocul cultural, sau mai degrabă absența lui, aș putea spune.

Limba, oamenii, obiceiurile totul mi se părea atât de normale! Niciodată, în nicio experiență trăită aici nu am avut sentimentul că „nu sunt de aici”. Dimpotrivă! De câteva ori, în timp ce mergeam pe stradă după o zi plină de activități, uitându-mă în jur, salutând oamenii, mirosind aerul familiar, simțeam pur și simplu că „aparțin acestui loc; acesta este locul în care trebuie să fiu acum!”.

Mai sunt vreo trei săptămâni înainte de încheierea acestui proiect și iată-mă analizând fiecare aspect al zilelor mele aici. Ce am câștigat, ce am pierdut, încotro merg mai departe... Proiectul este minunat de bine scris, cele trei părți implicate (copii, coordonatori și voluntari) au creat o adevărată legătură de familie și totul este peste așteptările mele! Sincer, nu cred că a fost o chestiune de noroc. Nu, noi am dezvoltat această stare, începând cu eforturile extraordinare ale coordonatorilor noștri și continuând cu pasiunea pe care am depus-o în fiecare zi, în muncă cu acești copii. În orice experiență de voluntariat veți putea face schimbări, chiar și o schimbare cât de mică, atât în voi cât și în oamenii cu care lucrați. Ceea ce câștigați de-a lungul acestor luni este de departe mult mai valoros decât orice experiență socială pe care v-o puteți imagina!

Dați, primiți, și mai presus de toate, bucurați-vă! Și întotdeauna, continuați să mergeți mai departe!

Voluntariatul, șansa de a-ți testa personalitatea și capacitățile!

În plus, această experiență este o șansă pentru mine să mă testez pe mine însămi și capacitățile mele psiho-educative, să învăț o mulțime de lucruri noi nu doar legate de profesia mea, dar și despre o țară europeană diferită, despre oamenii ei și cultura acestora.

În special, am ales acest proiect pentru că am lucrat deja cu copii, adolescenți, persoane cu dizabilități, adulți, dar niciodată cu oameni bătrâni, deci această experiență este o șansă importantă pentru mine pentru a mă implica în activități educative cu acești oameni.

Sper să învăț multe lucruri interesante, dar mai presus de orice, să cunosc oameni noi, pentru că ei mă pot învăța lucruri! Mi-aș dori să îi pot ajuta și eu! Activitățile împreună ne ajută să creștem și să aflăm cât mai multe lucruri despre noi înșine!

Ne vedem curând!

de Vanessa...

De ce am traversat o parte din Europa singură cu mașina ca să fac voluntariat la Panciu

Povestea începe în 2011. După 8 luni petrecute în Anglia, m-am întors în Belgia și locuiam în aceeași casă cu doi băieți dintr-un program Erasmus, Andrea din Italia și Andres din Spania. Eram convinsă deja că îmi place mult să călătoresc și să întâlnesc oameni noi de peste tot. Este extraordinar să ai șansa să descoperi lumea, oameni noi, să trăiești cu ei și să împarți cu ei viața de zi cu zi.

Povestea începe în 2011. După 8 luni petrecute în Anglia, m-am întors în Belgia și locuiam în aceeași casă cu doi băieți dintr-un program Erasmus, Andrea din Italia și Andres din Spania. Eram convinsă deja că îmi place mult să călătoresc și să întâlnesc oameni noi de peste tot.

Bună! Sunt Vanessa și vin din Italia. Eu locuiesc într-un sat lângă lacul Como, în nordul Italiei. Sunt o persoană dinamică și responsabilă, îmi place să experimentez lucruri noi și să devin o persoană mai bună. Sunt, de asemenea, o persoană sociabilă, îmi place să îmi petrec timpul cu prietenii mei, să întâlnesc oameni noi, să vorbim despre culturile și pasiunile noastre, să schimbăm opinii.

Îmi place foarte mult să merg la cinema și la teatru, îmi place să înot, să fac drumeții, să învăț sporturi noi, să citesc, dar activitatea mea preferată este călătoritul pentru că îmi oferă posibilitatea de a afla culturi noi, diferite, să îmi lărgesc orizontul și creșterea personală.

Eu sunt psiholog. În martie se împlinesc doi ani de când am absolvit Facultatea de Psihologie la Universitatea - Bicocca, și anul trecut în iulie am obținut atestatul de psiholog în Italia.

Anul trecut am terminat și perioada de practică post-universitară de psihologie în cadrul Departamentului de Psihologie al Spitalului Sf. Ana din Como, și am lucrat ca educator cu copii și elevi cu nevoi speciale, din școli. În timpul pregătirii mele în spital, am fost implicată în prevenirea, diagnoza și sprijinul oferit pacienților adulți care sufereau de psihopatologii neurologice.

Am hotărât să iau parte la acest proiect de voluntariat pentru că am vrut să lucrez într-o țară străină cu oameni noi, care au o limbă diferită și tradiții diferite de ale mele.

Este extraordinar să ai șansa să descoperi lumea, oameni noi, să trăiești cu ei și să împarți cu ei viața de zi cu zi.

Acesta era singurul lucru pe care îl cunoșteam. Restul era ambiguu. Nu știam ce vreau să fac cu adevărat în viață. Apoi, niște prieteni mi-au spus despre o asociație de voluntariat din orașul meu și despre șansa de a călători cu ei. Deci m-am gândit, de ce nu?

M-am dus la asociație cu ideea de a aplica pentru un proiect SEV (Serviciul European de Voluntariat). Dar este destul de greu să lași totul pentru câteva luni sau un an și să pleci, iar eu nu eram pregătită. Adică nu aveam motivația necesară. Voiam doar să scap! Așa am început să fac voluntariat în Belgia.

Am început cu proiecte pe termen scurt: câteva sfârșituri de săptămână cu persoane cu dizabilități, un curs de pregătire pentru a deveni conducător de tabără, un schimb de tineri în Franța... Pas cu pas, intram în lumea voluntariatului.

Voluntariatul pe plan local este și el extraordinar, pentru că vezi impactul direct asupra comunității. Poți munci cu copii, cu persoane cu dizabilități, poți planta copaci, poți ajuta să cureți pădurea, să organizezi un eveniment... Poți face multe lucruri când ești voluntar și să oferi din timpul tău. Începi să înveți o mulțime de lucruri noi și adaugi competențe noi în CV-ul tău. Și dacă începi să te implici într-un proiect internațional, primești foarte mult! Întâlnești oameni de peste tot, îți creezi o rețea internațională de prieteni, înveți noi limbi și câștigi atât de mult din toate culturile!

Am început să conduc tabere internaționale, să particip la proiecte europene de schimb de tineri, să conduc niște cursuri de formare. Am avut șansa să particip la proiecte în Belgia, Franța, Țara Galilor, Slovacia și acum România! Am întâlnit oameni din Belgia, Franța, Spania, China, Japonia, Mexic, Scoția, Turcia, Armenia, Georgia, Lituania, Slovacia, Țara Galilor, Bielorusia, Ucraina, Coreea de Sud, Grecia, Germania și multe alte țări! Toate persoanele întâlnite m-au învățat atât de multe lucruri! M-au îmbogățit spiritual!

După aproape cinci ani de proiecte scurte de voluntariat și o diplomă de profesor în buzunar, am hotărât că este momentul potrivit pentru un proiect SEV.

Am ales România pentru că aveam niște prieteni în Panciu (pe care i-am întâlnit în proiecte de schimb de tineri) și pentru că îmi place să am grijă de copii și să-i învăț. Deci perspectiva de a lucra la centrul Lumea lui Pinocchio a fost una bună pentru mine. Eram curioasă în privința limbii române și am început să învăț câteva cuvinte.

Dar am avut o idee trăsănită, să vin în România cu mașina! Am vrut să traversez o parte din Europa, să văd peisaje și zone rurale. Am vrut să am un timp doar pentru mine, să gândesc și să admir lumea. Și datorită rețelei de prieteni voluntari, am putut să mă opresc și să dorm în locuri sigure!

Așa că, pe 27 ianuarie spuneam „La revedere” familiei mele și am început această călătorie! La început am traversat sudul Belgiei, o parte din Luxemburg, Munții Pădurea Neagră din Germania, pentru a ajunge în Freiburg și să întâlnesc niște prieteni. Am gustat schnitzel și am băut bere germană! Freiburg este grozav, ecologic, oamenii merg cu bicicleta peste tot și este o atmosferă pașnică în oraș.

După aceea am condus de la Freiburg la Viena și din fericire, am avut o fată din Germania cu mine în mașină. Ea era foarte prietenoasă și m-a ajutat în timpul călătoriei.

La Viena m-a așteptat un prieten de-al meu. El mi-a arătat castelul lui Sissi și Biblioteca Națională. În timpul pauzelor repetițiilor lui muzicale am vizitat centrul capitalei și am visat cu ochii deschiși...

Apoi mi-am luat mașina din nou și am întâlnit-o pe prietena mea, Silvia, în Budapesta. Silvia este italiancă și preda franceză în Budapesta, un alt mod interesant de a trăi.

Următoarea etapă a călătoriei a fost Arad, România. Am avut un băiat cu mine în mașină, care m-a ajutat când am trecut granița. În Arad am stat la niște tineri din Franța, Spania și Italia care fac parte dintr-un proiect SEV în România. Am dat de ei căutând pe net, o altă invenție grozavă!

Cea mai lungă zi a fost când am plecat din Arad pentru a merge la Brașov, ca să o întâlnesc pe prietena mea, Noemi, pe care am întâlnit-o în Belgia în cadrul unui schimb european de tineri. Ea mi-a arătat Brașovul noaptea și am vrut să ies în oraș la o bere! Dar eram prea obosită și am vrut să dorm.

În sfârșit, a doua zi, după câteva ore de condus am ajuns în Panciu. Acolo mă așteptau Diana, Iris și Marius, niște tineri cu oscaruți în timpul proiectului la care a luat parte și Noemi. A fost un sentiment grozav să îi văd în stradă, uitându-se după mașina mea! După 2600 de km prin Europa, găsești niște prieteni care te așteaptă în stradă!

Apoi aventura de la Panciu poate să înceapă! Acum sunt aici de doar trei săptămâni. Așa că mai bine va spun povestea asta altă dată. Dar sunt sigură că voluntariatul aici va fi o experiență grozavă!

de Sarah....